

Timo Rautiainen & Trio Niskalaukaus, Juoksevan

lumi sulaa, riisuu kauniin peiton rujan maan
kevn jtteille nyt hautauomat kaivetaan
kuumeisesti luonnon rumuus piiloon lapioi,
kun et omaa luontoasi piiloon laittaa voi

ullakolla, pienen nurkkahuoneen hyllyll
ase, koneen osia ja miestenlehti
poika makaa laverilla, tyt on jneet taa
kevn virta solisee ja veri huohottaa

is katsoo savuavan saunan hiillosta,
koira kiert keh pihakaivon pohjalla
poika kahlaa koivikossa, kuolaa poskellaan
pian saappuu miehet valkoisissa takeissaan

kevn tullen poika kuulee niit ni,
joita ei voi kuulla is eik itins
vieraat alkavat vierastaa heidn taloan
juoru kulkee, mutta perheen eess vaietaan

talven maa mustaa mielt
rauhoittaa,
vaan juoksevan veden aikaan
ei rauhaa saa.

sille, jonka kevt vei, nyt pt puistetaan
kielin halkaistuun hulluksi lyty muistetaan
luullen, ettei se voi koskaan meit tavoittaa
vaan se ly leiman kehen vain sen lyd haluaa

talven maa mustaa mielt
rauhoittaa,
vaan juoksevan veden aikaan
rauhaa ei saa.